

இனிமையான குழந்தைகளே! தனது மனம் என்ற கண்ணாடியில் பாருங்கள்-உள்ளுக்குள் பூதம் எதுவும் இல்லாதிருக்கிறதா? பூதங்களை வெளியேற்றுவதற்கான முயற்சி செய்துகொண்டே இருங்கள்.

கேள்வி : தந்தை மற்றும் குழந்தைகளுக்கிடையில் சங்கமயுக்தத்தில் உலகத்திலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு வழக்கம் நடைபெறுகின்றது. அது எது?

பதில் : உலகத்தில் குழந்தைகள் தந்தைக்கு வணக்கம் செய்கின்றனர். ஆனால் இங்கே தந்தை குழந்தைகளுக்கு வணக்கம் செய்கிறார். தந்தை தாமே சொல்கிறார், இனிமையான குழந்தைகளே, நான் உங்களுடைய சேவைக்காக வந்து ஆஜராகியிருக்கிறேன். ஆக, குழந்தைகள் நீங்கள் என்னையும் விடப் பெரியவர்கள் ஆகிறீர்கள். இரண்டாவது, நான் நிரகங்காரி, நிராகாரி தந்தையாக இருக்கிறேன் எனவே நான் நிச்சயமாக முதலில் வணக்கம் சொல்வேன். இதுவும் சங்கமயுக்ததின் தனிப்பட்ட வழக்கமாகும்.

ஓம் சாந்தி. வந்ததும் முதல்-முதலில் தந்தை குழந்தைகளுக்கு வணக்கம் சொல்வதா, அல்லது குழந்தைகள் தந்தைக்கு வணக்கம் சொல்வதா? (குழந்தைகள் தந்தைக்கு சொல்ல வேண்டும்) இல்லை. முதலில் தந்தை வணக்கம் சொல்ல வேண்டும். சங்கமயுக்ததின் வழக்கங்களே அனைத்திலிருந்தும் வேறுபட்டதாகும். தந்தை தாமே சொல்கிறார்-நான் அனைவருடைய தந்தை. உங்களுடைய சேவையில் வந்து ஆஜராகியிருக்கிறேன் என்றால் நிச்சயமாகக் குழந்தைகள் பெரியவர்கள் ஆகிறார்கள் இல்லையா? உலகத்திலோ குழந்தைகள் தந்தைக்கு வணக்கம் செய்கின்றனர். இங்கே தந்தை குழந்தைகளுக்கு வணக்கம் செய்கின்றார். பாடவும் பட்டுள்ளது-நிராகாரி, நிரகங்காரி என்றால் அதையும் காட்ட வேண்டும் இல்லையா? அவர்களோ சந்தியாசிகளின் கால்களில் விழுந்து வணங்குகின்றனர். பாதங்களை முத்தமிடு கின்றனர். எதையும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. பாபாவோ வருகிறார், கல்பத்திற்குப் பின் குழந்தைகளுடன் சந்திப்பதற்காக. நீங்கள் மிகவும் தேடிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகள். அதனால் சொல்கிறார், இனிமையான குழந்தைகளே, நீங்கள் மிகவும் களைத்துப் போயிருக்கிறீர்கள். திரெளபதியின் காலைப் பிடித்து விட்டார் என்றால் சேவகர் ஆகிறார் இல்லையா? வந்தே மாதரம் என யார் கூறியது? பாபா. குழந்தைகள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றனர், பாபா வந்தே விட்டார், முழு சிருஷ்டியின் எல்லையற்ற சேவைக்காக. சிருஷ்டியில் எவ்வளவு குப்பைகள் உள்ளன! இது நரகம். ஆக, நரகத்தை சொர்க்கமாக்கு வதற்காக பாபா இங்கே வரவேண்டியுள்ளது. மிகவும் நல்ல மனதுடன் வருகிறார். அறிந்திருக்கிறார், நான் குழந்தைகளின் சேவைக்காக வர வேண்டும். கல்ப-கல்பமாக சேவைக்காக ஆஜராகி யிருக்கிறார். இங்கே அமர்ந்தவாறே அனைவருக்கும் சேவை ஆகிவிடுகின்றது. அனைவரிடமும் செல்ல வேண்டும் என்பதில்லை. முழு சிருஷ்டியின் கல்யாண்காரியோ ஒருவர் தான் இல்லையா? அவருடன் ஒப்பிடும் போது மனிதர்கள் அவரைப் போன்று எந்த சேவையும் செய்ய இயலாது. அவருடையது எல்லையற்ற சேவை.

பாடல் : மணமகள்களே எழுந்திருங்கள்.....

எவ்வளவு நல்ல பாடல்! நவயுக்ததைப் பற்றியும் சொல்லிப் புரிய வைக்க வேண்டும். யுகமும் பாரதவாசிகளுக்காகவே உள்ளது. பாரதவாசிகளிடம் அவர்கள் கேட்கின்றனர், சத்யுக-திரேதா யுகங்கள் கடந்து விட்டது ஏனென்றால் அவர்கள் வருவதே துவாபர யுகத்தில். ஆகவே மற்றவர்களிடம் கேட்கின்றனர், பாரதம் புராதன கண்டமாக இருந்தது. அதில் தேவைதைகள் ராஜ்யம் செய்தனர். ஆதி சநாதன தேவி-தேவதா தர்மம் இருந்தது. அது இப்போது இல்லை. கீதை தேவி-தேவதா தர்மத்தின் தாய்-தந்தை. மற்ற அனைத்தும் பின்னால் வருகின்றன. ஆக, இது அனைத்து தர்மங்களைக் காட்டிலும் புராதனமானது. உண்மையில் ஒரு கீதை தான் முக்கியமானது. அதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் எங்கே ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்? அவர்கள் தங்களின் தர்ம சாஸ்திரங்களைத் தான் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இதையோ அறிய மாட்டார்கள், பகவான் கீதையை எப்போது சொன்னார் என்று. கீதை பாபா சொன்னதாகும். அதில் தந்தைக்கு பதிலாகக் குழந்தையின் பெயரைப் போட்டுக் கஷ்டமானதாக ஆக்கி விட்டனர். அதனால் சிவராத்திரி எப்போது கொண்டாடுவது என்பது தெளிவாக வில்லை. சிவலெஜைந்திருக்குப் பிறகு வருகிறது கிருஷ்ண ஜெயந்தி. ஒருபோதும் ஸ்ரீகிருஷ்ண யக்ஞம் என்று பாடப்படுவதில்லை. ரூத்ரஞான யக்ஞம் என்று தான் பாடப்படுகின்றது. அதிலிருந்து தான் விநாச ஜாவாலை எழுந்தது. அதையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆதி சநாதன தேவி-தேவதா தர்மம்

மீண்டும் ஸ்தாபனையாகிக் கொண்டிருக்கிறது. பிறகு இந்த மற்ற அநேக தர்மங்கள் இருக்காது. சிருஷணரும் கூட மற்ற அனைத்து தர்மங்களும் இல்லாமற் போகும் போது தான் வருகிறார். மற்ற ஆத்மாக்கள் அனைவரும் முக்திதாமத்தில் இருப்பார்கள். பகவானுடனோ அனைவரும் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது இல்லையா? அனைவரும் பாபாவுக்கு சலாம் போடுவார்கள். பாபாவும் பிறகு வந்து குழந்தைகளுக்கு சலாம் செய்கிறார். குழந்தைகள் பிறகு பாபாவுக்கு சலாம் செய்கின்றனர். இச்சமயம் பாபா சாகாரத்தில் வந்திருக்கிறார். இங்கே ஆத்மாக்கள் அனைவரும் பாபாவோடு சந்திக்க இயலாது. ஏனென்றால் கோடியில் ஒருவர் தான் வருவார்கள். ஆக, எல்லா பக்தர்களும் எப்போது எப்படி சந்திப்பார்கள்? எங்கிருந்து பகவானிடமிருந்து பிரிந்து வந்துள்ளனரோ, அங்கே தான் போய்ச் சந்திப்பார்கள். பகவானுடைய வசிப்பிடம் பரந்தாமம். பாபா சொல்கிறார், குழந்தைகள் அனைவரையும் துக்கத்திலிருந்து விடுவித்து பரந்தாமம் அழைத்துச் செல்கிறேன். இந்த வேலை அவருடையது மட்டுமே. பாபா பதீத் சிருஷ்டியைப் பாவனமாக்குவதற்காகவே வரவேண்டியுள்ளது. ஹவன்லி காட்ஃபாதர் என்றால் நிச்சயமாக சொர்க்கத்தைப் படைப்பார் இல்லையா? நரகத்தின் ஸ்தாபனை இராவணனும், சொர்க்கத்தின் ஸ்தாபனையை பாபாவும் செய்கின்றனர். இவருடைய சரியான பெயர் சிவன்-பிந்து. ஆத்மாவும் பிந்து, புருவ மத்தியில் இவ்வளவு சிறியது தான் இருக்க முடியும். ஆக, எப்படி ஆத்மாவோ அதுபோலவே பரமாத்மா. ஆனால் அதிசயம் என்னவென்றால் இவ்வளவு சிறிய ஆத்மாவில் 84 பிறவிகளின் பாகம் நிரம்பியுள்ளது. அது ஒருபோதும் தேய்வதில்லை. நிரந்தரமாக நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. எவ்வளவு ஆழமான விஷயங்கள்!

இப்போது மனிதர்கள் சாந்தி வேண்டுகின்றனர். ஏனென்றால் அனைவரும் சாந்தியில் தான் போகப்போகிறார்கள். சொல்கிறார்கள், சுகம் காக்கையின் எச்சத்திற்கு சமமானது என்று. இப்போது கீதையிலோ, இராஜ்யோகத்தின் மூலம் ராஜாவுக்கெல்லாம் மேலான ராஜா ஆகவேண்டும் என்று உள்ளது. அப்படியானால் யார் சுகத்தை காக்கையின் எச்சத்திற்கு சமமானதெனப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு ராஜ்யம் எப்படிக் கிடைக்கும்? இதுவோ இல்லற மார்க்கத்தின் விஷயமாகும். இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டே நீங்கள் தாமரை மலர் போல் பவித்திரமாக இருக்க வேண்டும். இது சந்நியாசிகளின் வேலை அல்ல. இல்லையென்றால் அவர்களே ஏன் வீடு-வாசலைத் துறக்கின்றனர்? நீங்கள் சொல்கிறீர்கள் தர்மம் வீட்டிலிருந்து தொடங்க வேண்டும் என்று. சிவபாபாவும் சொல்கிறார், நான் முதலில் இந்த சாகார பிரம்மாவுக்கு சொல்லிப் புரிய வைக்கிறேன் என்று. சிவபாபாவுக்கு இது (பிரம்மாவின் சீரம்) சைதன்ய வீடாகும். முதல் முதலில் இந்த பிரம்மா கற்றுக் கொள்கிறார். பிறகு அவரிடமிருந்து தக்தெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகள் நம்பர்வார் கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவை மிகவும் ஆழமான விஷயங்கள். சத்கதி அளிப்பவர் பதீத் பாவனர் தாமே வந்து இந்த ரகசியங்கள் அனைத்தையும் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். அங்கிருந்தே பிரேரணை (தூண்டுதல்) செய்கிறார் என்பதில்லை. அவரோ இங்கே வருகிறார். நினைவுச் சின்னமும் உள்ளது, சிவனுடைய ஆலயங்கள் அநேகம் உள்ளன. அவர் தானே சொல்கிறார், நான் சாதாரண பிரம்மாவின் உடலில் வருகிறேன். இவருமே தம்முடைய பிறவிகளைப் பற்றி அறியாதிருந்தார். இதில் ஒருவருடைய விஷயம் இல்லை. பிரம்மா முகவம்சாவளியினர் அனைவரும் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். பிரம்மாவின் வாய் மூலமாக பிராமணர்கள் நீங்கள் படைக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள். பிராமணர்களாகிய உங்களுக்குத் தான் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். யக்ஞம் எப்போதுமே பிராமணர்கள் மூலம் தான் நடைபெறுகின்றது. அந்த கீதை சொல்பவர்களிடம் பிராமணர்களோ இல்லை. அதனால் அது யக்ஞமாகவும் இல்லை. இதுவோ எல்லையற்ற தந்தையினால் படைக்கப்பட்ட மிகப்பெரியதொரு யக்ஞமாகும். எப்போதிருந்து பெரிய-பெரிய சமையல் பாத்திரங்கள் அதிகமாகிக் கொண்டே வந்துள்ளன! சமையலறை இதுவரையும் கூடத் தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றது. எப்போது முடிவடையும்? ராஜதானி முழுவதும் ஸ்தாபனையாகி முடியும் போது. பாபா சொல்கிறார், உங்களைத் திரும்பவும் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வேன். பிறகு நம்பர்வார் பாகத்தை நடிப்பதற்காக அனுப்பி வைப்பேன். இதுபோல் வேறு யாரும் சொல்ல முடியாது-நான் உங்களுடைய வழிகாட்டி, உங்களை உடன் அழைத்துச் செல்வேன். பதீத் மனிதர்களைப் பாவனமாக்கி அழைத்துச் செல்கிறார். பிறகு தங்கள் தங்கள் தர்மங்களை ஸ்தாபனை செய்வதற்கான சமயத்தில் பாகத்தை நடிப்பதற்காக ஆத்மாக்கள் வருவது ஆரம்பமாகின்றது. இப்போது அநேக தர்மங்கள் உள்ளன. மற்ற ஒரு தர்மம் மட்டும் இல்லை. ஆக, கீதை தான் அனைத்து சாஸ்திரங்களிலும் சிரோமணி. ஏனென்றால் அதன் மூலம் அனைவருடைய கதி சத்கதியாக ஆகின்றது. பாரதவாசிகளிலும் கூட எந்த ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவிடமிருந்து பிரிந்து வந்திருக்கிறார்களோ, அவர்கள் தான் ஞானத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். முதல்-முதலில் அவர்கள் வரத்தொடங்குவார்கள். பிறகு நம்பர்வார் மற்ற அனைவரும் வருவார்கள். சதோ, ரஜோ, தமோ நிலைகளை அனைவரும் கடந்தாக

வேண்டும். இப்போது கல்பத்தின் ஆயுள் முடிவடைந்து விட்டது. ஆத்மாக்கள் அனைவரும் ஆஜராகியுள்ளனர். பாபாவும் வந்து விட்டிருக்கிறார். ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய பாகத்தை நடித்தாக வேண்டும். நாடகத்தில் நடிகர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக மேடையில் வர மாட்டார்கள். அவரவர் நேரத்தில் வருவார்கள். பாபா சொல்லிப் புரிய வைத்துள்ளார்-நம்பர்வார் எப்படி வருகிறார்கள் என்பதை. வர்ணங்களின் ரகசியத்தையும் கூடப் புரிய வைத்துள்ளார். குடுமியோ பிராமணர்களுடையது. ஆனால் பிராமணர்களையும் படைப்பவர் யார்? சூத்திரர்களோ படைக்க மாட்டார்கள். குடுமிக்கு மேலே பிராமணர்களின் தந்தை பிரம்மா உள்ளார். பிறகு பிரம்மாவின் தந்தை சிவபாபா. ஆக, நீங்கள் சிவவம்சி பிரம்மா முகவம்சாவளியினர். பிராமணர்களாகிய நீங்கள் தான் பிறகு தேவதை ஆவீர்கள். வர்ணங்களின் கணக்கைப் புரிய வைக்க வேண்டும். குழந்தைகளுக்கு அறிவுரையும் தரப்படுகின்றது, அனைவருமே ஒரே மாதிரி திறமைசாலிகளாகவோ இல்லை. யாராவது புதியவர்களின் முன்னால் வித்வான், பண்டிதர் முதலானோர் வந்து வாக்குவாதம் செய்தால் அவர்களால் புரிய வைக்க முடியாது. அப்போது சொல்ல வேண்டும், நானோ புதியதாக வந்திருக்கிறேன். தாங்கள் இன்ன நேரத்தில் வாருங்கள். அப்போது என்னைக் காட்டிலும் பெரிய சகோதரி தங்களுக்கு சொல்லிப் புரிய வைப்பார்கள் என்று. வகுப்பில் தரவரிசைப்படி இருக்கவே செய்கிறார்கள். இதில் தேக அபிமானம் வரக்கூடாது. இல்லையென்றால் கௌரவம் போய்விடும். பி.கே. முழுமையாகப் புரிய வைக்க முடியவில்லை எனச் சொல்லி விடுவார்கள். தேக அபிமானத்தை விட்டு பெரியவர்களிடம் கை காட்டிவிட வேண்டும். பாபாவும் சொல்கிறார் இல்லையா-நான் மேலிருந்து கேட்பேன் என்று? மகாரதி, குதிரைப்படை, காலாட்படை என்று இருக்கத் தான் செய்கிறது இல்லையா? சிலருக்கு சிங்கத்தின் மீது சவாரியும் உள்ளது. சிங்கம் அனைத்தைக் காட்டிலும் வேகமானது. காட்டில் தனியாக வசிக்கின்றது. யானைகள் எப்போதும் கூட்டமாக வசிக்கும். தனியாக இருந்தால் ஏதாவது கொன்றுவிடவும் கூடும். சக்திகளையும் கூட சிங்கத்தின் மீது சவாரி செய்வதாகக் காட்டுகின்றனர்.

குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கப்பட்டுள்ளது-கீதையின் பகவான் கிருஷ்ணர் எனச் சொல்வது தவறாகும். கிருஷ்ணரின் சாஸ்திரத்தை அனைத்து தர்மங்களைச் சேர்ந்தவர்களுமே ஏற்றுக் கொள்ளவும் மாட்டார்கள். புராதன தேவி-தேவதா தர்மத்தை யார் ஸ்தாபனை செய்தார் என்பதைத் தெளிவுபடுத்திச் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் காட் காடெஸ் (பகவான் பகவதி) என்றும் சொல்லப்படுகிறார்கள். ஈஸ்வரனோ தனிப்பட்டவர். லட்சமி-நாராயணரை பகவான் பகவதி எனச் சொல்கின்றனர் என்றால் விஷ்ணு சங்கரை முதலில் பகவான் எனச் சொல்ல வேண்டும். நீங்கள் அறிவீர்கள், பகவான் கீதையல்லாமல் வேற்றைதைப் பற்றியும் பேச முடியாது. பகவானின் வாயின் மூலம் பாடப்பட்டது கீதையாகும். ஸ்ரீஸ்ரீ ருத்ரனின் கீதை. இதனை யாரும் தங்களது வாயினால் உருவாக்க முடியாது. கீதை சிவபாபாவையன்றி வேறு யாருடைய வாயின் மூலமாகவும் வர முடியாது. கீதை தாயாகும். அதைப் படைப்பவர் சிவபாபா. அவர் அமர்ந்து வாயினால் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். அவர் ஞானக்கடல் இல்லையா? ஆக, படைப்பவர் தான் படைப்பு பற்றிய ஞானத்தைக் கொடுப்பார். அதனால் ரிஷி முனி கூட எல்லையற்றது எனச் சொல்லி விட்டனர். ஈஸ்வரனின் வழியும் முறையும் ஈஸ்வரனே அறிவார். இப்போது ஈஸ்வரனின் வழிமுறை தான் ஸ்ரீமத். அதன் மூலம் சத்கதி கிடைத்து விடுகிறது என்றால் அது சரி தான். கதியுடன் கூட சத்கதி சேர்த்து இரண்டையும் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் பாரதத்தில் சொர்க்கம் இருந்தபோது மற்ற தர்மத்தினர் கதியில் (முக்கி) இருந்தனர். பாரதவாசிகள் சத்கதி அதாவது ஜீவன்முக்கியில் உள்ளனர். இந்த அனைத்து ரகசியங்களையும் பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். அவற்றை தாரணை செய்ய வேண்டும். பக்தி மார்க்கத்தினர் சொல்கின்றனர்-வேத சாஸ்திரங்கள் அனைத்தின் மூலமாகவும் ஈஸ்வரனுக்கான வழி கிடைக்கின்றது என்று. ஆனால் அது போலக் கிடையாது. இது ஒன்றும் சிம்லாவின் மலை கிடையாது, எங்கிருந்து வேண்டுமானாலும் போய்ச் சேர்வதற்கு. இங்கோ மனமகன் மணமகள்களிடம் வரவேண்டியுள்ளது. மணமகள்கள் அலங்கரிக்கப்பட வேண்டும், சொர்க்கத்தின் மாலிக் ஆக்குவதற்காக. அனைவரும் மகாராஜா மகாராணி ஆக விரும்புகின்றனர். ஆனால் பாபா சொல்கிறார், உங்களுடைய முகத்தை முதலில் பாருங்கள். நாரதரின் விஷயமும் இப்போதைய சமயத்தினுடையதாகும். அவருக்கு லட்சமியை மணப்பற்கு எண்ணம் வந்தது என்றால் அவருக்குச் சொல்லப்பட்டது-முதலில் உன்னுடைய முகத்தைப் பார். பாபாவும் சொல்கிறார், தனது மனம் என்ற கண்ணாடியைப் பாருங்கள். காமத்தின் பூதமோ வருவதில்லையே? சோதனை செய்து கொண்டே இருங்கள் மற்றும் பூதங்களை வெளியேற்றுவதற்கான முயற்சியினை செய்து கொண்டே இருங்கள். யுக்திகளோ, பாபா அனைத்தையுமே சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார். மனதில் சங்கல்பங்களோ அதிகமாக வரும். கர்மத்தில் வரக்கூடாது. பாபா நல்ல கர்மங்களைக் கற்றுத் தருகிறார் இல்லையா? கர்மம்-அகர்மம்-விகர்மத்தின் கதி பற்றிய

ஞானமும் கூட கீதையில் உள்ளது. வேறு யாருக்கும் இது பற்றித் தெரியாது. விகர்மம் செய்ய வைப்பதே மாயா தான். அது சத்யுகத்தில் இருப்பதில்லை. இப்போது ஸ்ரீமத்பாடி நடப்பதன் மூலம் தான் நீங்கள் சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல முடியும். இது எந்த ஒரு மனிதரின் வழிமுறையும் கிடையாது. பாபாவின் ஸ்ரீமத் மூலம் சொர்க்கம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. மற்றவர்களின் வழிமுறையினால் சொர்க்கவாசி ஆக முடியாது. மேலும் கீழானவர்களாக ஆகிக்கொண்டே போவார்கள்.

குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள், இப்போது ஒரு தர்மத்தின் ஸ்தாபனை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் யோகபலத்தால் குப்த வேஷத்தில் உங்களுடைய ராஜ்யத்தை ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். கையில் ஆயுதங்கள் எதுவுமே இல்லை. ஞானத்தின் பாணம் அல்லது அம்பு முதலியவை உள்ளன. அவர்கள் பிறகு ஸ்தாலத்தில் காட்டியுள்ளனர். இது அனைத்துமே குப்த சக்தியாகும். சக்திகளுக்குப் பாருங்கள், எவ்வளவு பூஜை நடைபெறுகின்றது! 10-20 புஜங்கள் உள்ளவர்களோ யாரும் கிடையாது. அனைவருக்குமே இரண்டு புஜங்கள் உள்ளன. மனித சிருஷ்டியில் 8-10 புஜங்களை உடையவர்கள் யாரும் கிடையாது. சூட்சம வதனில் விஷ்ணுவுக்கு 4 புஜங்கள் காட்டுகின்றனர். அதுவும் அந்தத்துடன் கூடியதாகும். விதையை அறிவுதன் மூலம் முழு மரத்தின் ஞானமும் வந்து விடுகின்றது.

நல்லது - ஞானத்தின் கஜானாவோ குழந்தைகளுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கிறது. பிறகு வாயை இனிப்பாக்குவதற்காக டோலி தரப்படுகின்றது. சிவபாபா தாம் உண்பதில்லை. எல்லாம் குழந்தை களுக்காகத் தான். லட்சமி-நாராயணர் கூடத்தங்களின் குழந்தைகளுக்குக் கொடுப்பார்கள். அனைவருக்குமோ பகிர்ந்தளிக்க மாட்டார்கள். இந்தத் தந்தை அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் தருகிறார். அங்கே பிரஜைகளும் சொல்வார்கள் நான் சொர்க்கத்தின் மாலிக் என்று. சுகமோ பிரஜைக்கும் கூட உள்ளது. துக்கத்தின் பெயர் கூடக்கிடையாது. மற்றப்படி தரப்படி நம்பர்வாரோ இருக்கத் தான் செய்கின்றனர். அங்கோ தங்கமும் கூட அளவற்றதாக இருக்கும். இங்கோ அனைத்து சரங்கங்களும் காலியாகி விட்டன. பாடலும் உள்ளது-சிலருடைய செல்வம் மண்ணோடு மண்ணாகி விடும், சிலருடையதை ராஜா (அரசாங்கத்தினர்) சாப்பிட்டு விடுவார்..... நல்லது

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப் பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய்தந்தையராகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் வணக்கம். மாதாக்களுக்கு வந்தே மாதரம். குழந்தைகளுக்கு அன்பு நினைவு மற்றும் அனைவருக்கும் காலை வணக்கம். இப்போது இரவு முடிவடைகின்றது. நல்ல காலைப்பொழுது வந்து கொண்டிருக்கின்றது-பிரம்மாகுமார் குமாரிகளுக்காக. நல்லது. ஓம் சாந்தி.

தாரணைக்கான முக்கிய ஈரம் :

- 1) தேக அபிமானத்தை விட்டு, தன்னைவிடப் பெரியவர்களை முன்னிலையில் வைக்க வேண்டும். யாராவது வாக்குவாதம் செய்வார்களானால் பெரியவர்கள் பக்கம் கையைக் காட்டிவிட வேண்டும். கெளரவத்தை இழக்கக் கூடாது.
- 2) தர்மம் என்பது வீட்டிலிருந்து தொடங்க வேண்டும். முதலில் பரிவாரத்துக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும். இல்லற விவகாரத்தில் இருந்து கொண்டே தாமரை மலருக்குச் சமமாகப் பலித்திரமாக வேண்டும்.

வரதானம் : உயர்வான நினைவின் மூலம் சுகமயமான நிலையை உருவாக்கக் கூடிய சுகத்தின் சொருபம் ஆகுக.

நிலைக்கு ஆதாரம் நினைவு. நீங்கள் நினைவு சொருபமாக மட்டும் ஆகுங்கள். அப்போது நினைவு வருவதால் எப்படி நினைவே அதுபோல் நிலை தானாகவே ஆகிவிடும். குஷியின் நினைவில் இருங்கள். அப்போது நிலையும் கூட குஷியின் நிலையாக ஆகிவிடும். உலகத்திலோ துக்கம் அதிகரிக்கவே செய்யும். அனைத்தும் அதிகப்பட்சத்தில் செல்லும். ஆனால் நீங்கள் சுகக்கடவின் குழந்தைகள் சதா குஷியாக இருப்பவர்கள், துக்கங்களில் இருந்து விலகிய சுகத்தின் சொருபமாக இருக்கிறீர்கள். அதனால் என்ன நடந்து கொண்டிருந்தாலும் நீங்கள் சதா மகிழ்ச்சிக் கொண்டாட்டத்தில் இருங்கள்.

சுலோகன் : சமயம் என்ற கஜானாவை வீணாவதில் இருந்து பாதுகாக்க வேண்டும்- இதுவே தீவிர புருஷார்த்தியின் அடையாளம்.